

Den højtærede Finansminister kom saa i sin Argumentation ind paa at drøfte Frugten; jeg fik jo i Gaar Lejlighed til at sige til den højtærede Finansminister, at jeg fandt, det var en Argumentation, som en Finansminister ikke passende kunde anvende mod et Medlem, at han stod op her i Salen og sagde, at jeg vilde nedsætte Tolden paa Ananas og Ferskener osv., idet den højtærede Finansminister ganske glemte at medtage de simple og tarvelige Frugter, for hvilke jeg ogsaa vil have nedsat Tolden. Og da den højtærede Finansminister i Gaar omtalte Frugterne, sagde han ogsaa dette, som jeg ganske kortelig fik Lejlighed til at svare paa, at han aldeles ikke i sin Tale havde omtalt de smaa Kakkelovne. Det kan godt være, den højtærede Finansminister ikke har brugt Udtrykket „de smaa Kakkelovne“, men han omtalte netop med Hensyn til Kultolden den Betydning, den har for Smaaafolks Kakkelovne, saa jeg har vel Lov til i et billedligt Sprog at sige til den højtærede Finansminister, at nu „ryge“ de smaa Kakkelovne.

Saa sagde den højtærede Finansminister til os, at vi glemte at anvise Kompensation; vi vilde nok gaa med til en Vintold, men vi sagde ikke noget om, hvordan denne Vintold skal være. Det er dog egentlig et strengt Forlangende af den højtærede Finansminister til os at sige, at vi skulle anvise, hvordan en saadan Vintold skal være. Det er jo noget, den højtærede Finansminister lige saa godt ved som et hvilket som helst andet Medlem af dette Ting, at det er ikke de enkelte Medlemmers Sag at udarbejde et saadant Forslag i Detailler, det kan kun Administrationen udarbejde med de Kundskaber, som staa til dens Raadighed. (*Finansministeren*: Det have vi ogsaa gjort). Ja, men det er et meget daarligt Forslag, De har udarbejdet. Der er kommen saa mange Protester mod dette Forslag, og det er af den Art, at jeg ikke vil haabe, at det bliver til Lov. (*Alfred Christensen*: Det gør det heller aldrig). Nej, det tror jeg heller ikke; det ærede Medlem har sikkert ganske Ret deri. Saa sagde den højtærede Finansminister ligeledes til os, at vi have opstillet en Fordring om Grundværdiskat, men ikke givet de fjerneste Regler for, hvordan denne Grundværdiskat skal være. Jeg har dog aldrig hørt noget lignende! Vil den højtærede Finansminister virkelig have, at vi i en Toldbetænkning skulde have skrevet et Lovforslag om Grundværdiskat. Det er dog vir-

kelig den Slags Ting, man ikke kan sige. Det er ganske umuligt i Toldbetænkningen at opstille Regler for, hvordan Grundværdiskatten skal være. Det er ogsaa noget, som kun den højtærede Finansminister kan udarbejde Regler for.

Saa sagde den højtærede Finansminister, at vort Forslag var politisk. Ja, det er fuldkommen rigtigt. Vort Forslag er selvfølgelig Politik, ethvert Toldlovsforslag er Politik. Den Politik, vi have ført i vort Forslag, er, at vi have stræbt at fordele Skattebyrderne noget retfærdigere, end de ere fordelte nu, og det tror jeg er god Politik, en Politik, vi særdeles vel kunne være tjente med at følge. Men saa sagde den højtærede Minister til os, at han og hans Parti vare et Parti, der havde Ansvar for Statens Tarv og Interesser. Jeg tror nu, enhver Mand, der sidder her paa Ting, har Ansvar for Statens Tarv og Interesser, men vi have alle tillige et noget andet Ansvar, og det er Ansvar overfor den Vælgerbefolkning, som har valgt os ind paa Rigsdagen. Vi have det Ansvar, at vi først og fremmest ikke love dem mere, end vi kunne holde, eller i alt Fald ikke love dem mere, end vi stræbe efter at holde. Den højtærede Minister bebrejder mig, at jeg bruger stærke Ord. Er der nogen Mand i dette Land, der har brugt stærke Ord, er det vel den højtærede Finansminister. Jeg tror i alt Fald at kunne sige, at jeg aldrig har brugt tilnærmelsesvis saa stærke Ord, som den højtærede Finansminister har brugt i sin Tid, og det baade om den ene og den anden Sag. Jeg har i alt Fald altid bestræbt mig for ikke at love mine Vælgere mere, end jeg kunde holde. Hvis den højtærede Finansminister kan sige det samme, kan han jo være glad ved det.

Jeg skal dernæst igen sige et Par Ord til den ærede Ordfører. Han var saa overordentlig glad ved dette Forslag, fordi det indeholdt en hel Del mere Værditold end tidligere Lovforslag. Nu maa jeg sige, at Værditold er selvfølgelig godt. Der er ikke en Venstremand i dette Ting, der ikke har fortalt sine Vælgere, at naar vi skulde have en Toldreform, skulde det være en retfærdigere Toldreform, og at en af de Retfærdighedshandlinger, vi vilde foretage, var at forandre den uretfærdige Vægttold til en Værditold. Og naar vi skulde forklare vor Vælgere, hvorfor vi vilde gøre det, sagde vi til dem: Jo, for saa kunne I faa forskellige Ting betydelig billigere. Vi have forklaret dem, at naar vi fik Værditold, fik en Arbejdsmand sine